Выходить у Львовѣ що дня (кро̂мъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація ходъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованû.

Рекламаціи неопечатанû во̂льнû о̂дъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Льво̂вскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Льво̂вскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый ро̂къ 2 зр. 40 к.
на по̂въ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый ро̂къ 5 зр. 40 к.
на по̂въ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поединоке число 3 кр.

Ч. 130. | Нинѣ: гр. † Вартолом. рим. Сідонія | Завтра: † Онуфрія пр. Іоана Хр. | Четверъ 11 (23) червня 1892. | Всхо̂дъ сонця 4 г. 2 м.; захо̂дъ 8 г. 1 м. Баром. 765 терм. + 18·0° + 14·0°. | Ро̂къ II.

Покутне писарство.

Въ справѣ покутного писарства, того справдѣшного нещастя нашои суспо̂льности, рѣшивъ бувъ Соймъ на засѣданю дня 4-го цвѣтня с. р. ухвалу, котрою взывавъ правительство, щобы дбало о якъ найточнѣйше выконуване міністеріяльного розпорядженя зъ 8 червня 1857 (Ч. 114 Дп. з. д.), выданого для зарады покутному писарству — и щобы у властиво̂й дорозѣ узнало покутне писарство за проступокъ, котрый бы можна закономъ карати. Намѣстництво подало тû резолюціи до вѣдомости обомъ краевымъ высшимъ судамъ въ Краковѣ и у Львовѣ, въ наслѣдокъ чого оба президенты выдали до своихъ по̂двластныхъ судо̂въ обѣжники.

Президентъ высшого Суду краевого у Львовѣ, подаючи обѣ згаданû ухвалы до вѣдомости своимъ по̂двластнымъ судамъ, по̂дносить гадку, зазначену въ справозданю соймовои комісіѣ правничои, що въ судахъ повѣтовыхъ діюрністы займають ся часто покутнымъ писарствомъ, вызыскуючи становище, яке займають въ урядѣ, щобы тымъ лекше наклонити селянъ користати зъ ихъ помочи. На то̂й по̂дставѣ пригадуе п. президентъ Симоновичь всѣмъ судамъ колеґіяльнымъ, повѣтовымъ и повѣтовымъ мѣско-делеґованымъ давнѣйшû обѣжники президіѣ высшого Суду краевого у Львовѣ въ то̂й справѣ (а було тыхъ обѣжнико̂въ во̂дъ р. 1871 до 1890 ко̂лька) и взывае всѣ суды, щобы якъ найточнѣйше выконували постановы розпорядженя міністеріяльного зъ 8 червня 1857, выданого противъ покутныхъ писарѣвъ, щобы безусловно заборонили судовымъ діюрністамъ занимати ся укладанемъ подань для сторо̂нъ и сейчасъ выдалювали зъ судо̂въ тыхъ діюрністо̂въ, котрымъ бы можна закинути покутне писарство.

Обширнѣйше обговоривъ сю справу п. президентъ высшого Суду краевого въ Краковѣ въ своѣмъ обѣжнику зъ дня 28 цвѣтня с. р. Во̂нъ пригадуе, що вже въ друге во̂звавъ Соймъ правительство до точного выконуваня постановъ згаданого розпорядженя міністеріяльного въ справѣ покутного писарства. Дальше по̂дносить, що правнича комісія въ Соймѣ высказала въ своѣмъ справозданю переконане, що покутнû писарѣ рекрутують ся не лише зъ найго̂ршои клясы суспо̂льности, але що въ самыхъ судахъ повѣтовыхъ діюрністы займають ся часто покутнымъ писарствомъ, а що найго̂рше, неоденъ адвокатъ забувае, яку кривду робить корпораціи, до котрои належить, и за малу вынагороду по̂дписуе подання покутнымъ писарямъ.

Отже президентъ высшого Суду крако̂вского взывае президіи судо̂въ колеґіяльныхъ и всѣ суды першои инстанціѣ округа крако̂вского высшого Суду краевого, щобъ енерґічно занялись вынищенемъ покутного писарства, и остро остерѣгае всѣхъ діюрністо̂въ, щобъ жаденъ не смѣвъ занимати ся симъ „ремесломъ“, бо инакше стратить службу.

Особливо поручае президентъ всѣмъ судамъ першои инстанціѣ, щобы до ко̂нця сѣчня кождого року предкладали своимъ президіямъ справозданя о станѣ покутного писарства въ дотычно̂мъ окрузѣ судово̂мъ и о способахъ, якихъ ужито противъ того лиха, а также щобы выказували, ко̂лько покутныхъ писарѣвъ во̂звано передъ судъ и ко̂лько покарано. Зъ тыхъ справоздань поодинокихъ судо̂въ мають пото̂мъ президіѣ колеґіяльныхъ судо̂въ уложити загальнû справозданя, въ котрыхъ бы представлено станъ покутного писарства, способы зарады, якихъ ужито и число покараныхъ въ роцѣ за покутне писарство. Кро̂мъ того мають згаданû президіи высказати свои спостереженя въ то̂й справѣ, а евентуально и подати свои внесеня. Такû справозданя мають ся предложити президентови що року зъ ко̂нцемъ мѣсяця лютого.

Выдѣлъ краевый подавъ до вѣдомости оба повысше згаданû обѣжники выдѣламъ повѣтовымъ, щобы и они, о ско̂лько можуть, прийшли въ помо̂чь судовымъ властямъ въ борбѣ зъ покутнымъ писарствомъ.

По такихъ енерґічныхъ зарядженяхъ, за прикладомъ котрыхъ имовѣрно по̂дуть также політичнû власти, есть надѣя, що покутне писарство зменшить ся, тымъ бо̂льше, що §. 436 проекту закону карного узнае покутне писарство проступкомъ, за котре грозить кара вязницѣ, або грошева до 300 зр. Однакъ треба бы еще усунути головне жерело сего лиха, а то лиху платню судовыхъ діюрністо̂въ, котрû для житя мусять заниматись покутнымъ писарствомъ, и треба бы побо̂льшити силы судо̂въ повѣтовыхъ та ввести устне поступоване, — а певно не терпѣли бы люде черезъ те лихо.

Рада державна.

На вчерашно̂мъ засѣданю Палаты посло̂въ предложивъ міністеръ фінансо̂въ замкнене рахунко̂въ за 1889 р. — Палата приняла внесене пос. Пленера, жадаючи вызначеня спо̂льнои комісіѣ обохъ палатъ для остаточного залагодженя справы додатку дорожняного для урядннико̂въ державныхъ.

1

ЯРИНА.*)

Повѣсть О. Г. Крашевского.

Бувъ гарный вечѣръ весняный. Весна у насъ все гарна и въ жадно̂мъ краю она не така мила и привѣтна. Деинде зима не такъ сувора, осѣнь не такъ сумна и розбуджене землѣ до нового житя приходить помалѣйше, незамѣтно, а люде майже не бачуть его, не можуть сильно почути. А у насъ чудовый видъ весны во̂дслонюесь, неначе на знакъ чародѣйнои палочки: нинѣ плывуть зъ го̂ръ потоки, вже трава зазеленѣла надъ теплыми жерелами, завтра по̂днялись травы по поляхъ, на корчахъ ростуть бруньки, отъ уже и вербы золотять ся; березы розчѣсують волосе и поважнû дубы покрывають ся листемъ, котрыхъ краску видко зъ далека и она цѣхуе пана лѣсо̂въ. Хочь чоловѣкъ и привыкъ до сего виду, а таки чуе, якъ серце бе ся, коли ему ся молодо̂сть свѣта пригадае его молодо̂сть; мусить идучи до працѣ, придивити ся зъ близька, якъ розвивае ся жите у всѣмъ, що его окружае, и въ таемно̂й звязи зъ природою во̂дмолоднѣти, покрѣпити ся на хвилю. Нѣгде мабуть нема такои весны, якъ у насъ, такъ запашнои, такъ ро̂жноцвѣтнои, такъ звучнои и веселои, такъ до серця промавляючои. Може она намъ лишь такою выдае ся, бо часто довго зъ поза снѣго̂въ мусимо еѣ выглядати, очѣкувати... А щожь, якъ побачимо, якъ та весна въ гарно̂мъ мѣсяци зъ завмерлого ко̂стяка перемѣняе ся въ образокъ, повный житя? Якъ же ту не усмѣхнутись, не задуматись, коли бачить ся, якъ заразъ сухû, безформнû дерева вбирають ся въ зелену одежу, якъ по̂дъ твоими ногами маить ся чорна земля, зъ невидимыхъ корѣнцѣвъ стрѣляють у гору цвѣтки, зъ невидимого пылу выростае листе; якъ воздухъ населюесь гамо̂рными птицями, нѣмû и застылû воды розплывають ся въ воркотливû и блискучû филѣ; — якъ тутъ не радуватизь тымъ чудомъ, що по тысячный разъ повтаряе ся, а все здаесь новымъ, все дивнымъ и несподѣванымъ?! Бѣда тому, хто не во̂дчувае весны! Ему вже або жите надоѣло, або во̂нъ свѣтови не потрѣбный; надъ нимъ або милуватись, або лякатись его. Я не бажавъ бы анѣ краю въ безнастанною весною безъ зимы, анѣ товариства чоловѣка, на котро̂мъ поворотъ тои поры не робить уже нѣякого враженя.

Въ гарно̂й подо̂льско̂й прогалинѣ сидѣвъ молодый чоловѣкъ, окруженый весняннымъ вечеромъ, задуманый споко̂йно, задуманый глубоко Весна, що кличе до житя дерева и цвѣты, мае той вплывъ на чоловѣка, що будить у нѣмъ вже то̂льки спомины, и то спомины зъ тыхъ лѣтъ, въ котрыхъ во̂нъ найсильнѣйше чувъ, найкрѣпше живъ. Хтожь не переконавъ ся, що запахъ розцвилого бозу, що спѣвъ соловейко̂въ, щебетане пташокъ, далекій ревъ череды, выпущенои на пашу, будить на веснѣ найбо̂льше згадокъ и въ памяти во̂дтворюе молодечû хвилѣ!

Мы не можемо во̂дживати, якъ дерева новымъ листемъ и цвѣтомъ, мы во̂дживаемо споминами.

Околиця строила ся, якъ гарна дѣвчина до церкви, яснѣла свѣжостю, дыхала пахощами, гомонѣла пѣснею людей и птиць. Глубокій яръ подо̂льскій залягала скро̂зь буйна рослинно̂сть, закрыта во̂дъ холодныхъ вѣтро̂въ огрѣта сонцемъ полудня; змагаючи въ гору неначе вырывалась зъ тѣснои землѣ, що держала еѣ въ собѣ. До боко̂въ яру чѣпали ся грубû дубчаки, гарно выгнутû березы, стрункû бересты, выпростованû и стро̂йнû. По̂дъ ними теренъ заздро̂сникъ, змовившись зъ лѣщиною, не хотѣли помѣжь себе нѣкого впустити; рѣдкій гло̂гъ, рѣдка калина, або дика вишня вымкнули ся зъ ихъ замотаныхъ галузей трохи высше на во̂льный воздухъ. Низомъ на буйно̂й земли по̂дъ тѣнею колючого

*) Повѣсть „Ярина“ се друга частина повѣсти „Остапъ Бондарчукъ“, котру мы въ 86. числѣ скончили. Повѣсть сю написавъ Крашевскій въ Губинѣще 1849 р. и присвятивъ Осипови Корженьовскому, славному писателеви польскому.

Зъ порядку дневного вела ся дальша дискусія надъ закономъ будôвельнымъ и залагоджено §§. 1 до 7. При кôнци засѣданя поставлено ажь три интерпеляціи въ справѣ приключень пôдчасъ приѣзду кн. Бісмарка до Вѣдня. Якъ звѣстно, прийшло було передъ палатою Пальфіого, де кн. Бісмаркъ заѣхавъ. до бійки межи поліцією а публикою, пôдчасъ котрои арештовано кôльканацять осôбъ. Пос. Берайтеръ изъ нѣмецко-народнои партіѣ доказувавъ, що поліція поступала собѣ нетактовно и незручно, що заразъ добула шаблѣ и тымъ способомъ сама выкликала заколотъ и бійку. Другій интерпелянтъ пос. Гавкъ доказувавъ также, що поліція поступала вызываючо. Але найострѣйше вже выступивъ пос. Льоеґеръ, доказуючи, що поліція вôдъ разу почала рубати, що покалѣчила маляра Ройса смертельно и що цѣле мѣсце, де була бійка выглядало якъ побоєвище на войнѣ; тротоары були такъ кровю злитû, що въ ночи треба ихъ було ажь змывати. — Слѣдуюче засѣдане назначено на пятницю.

Въ комісія валютовой заявивъ міністеръ дръ Штайнбахъ, що въ часѣ переходовôмъ буде зарôвно теперѣшна валюта якъ и валюта переходова мати значѣне. — Загально говорять и уважають за рѣчь певну, що рефератъ валютовый въ повнôй Палатѣ обôйме пос. Щепановскій.

Зъ рускихъ товариствъ.

Дня 18 с. м. вôдбуло ся въ Камѣнцѣ Струмиловôй вôдкрыте філіѣ товариства „Просвѣты“. Вже рано того дня зôбралось було дуже поважне число селянъ навѣть зъ подальшихъ сторôнъ, прибули й мѣщане, а духовеньство було также поважно заступлене. Торжество розпочалось поминальнымъ богослуженємъ за душу бл. п. М. Шашкевича, котрого тлѣннû останки спочивають въ Новосѣлкахъ лѣсныхъ, каменецкого повѣта. О 9-ôй годинѣ заповнилась гарна и простора церковь селянами, мѣщанами и мѣсцевою свѣтскою интеліґенцією, а службу Божу вôдспѣвали при участи мѣсцевого хору мѣщаньского Впр. о. Гр. Словицкій, деканъ зъ Козлова, оо. Бардинъ зъ Ланôвъ и Ом. Дольницкій зъ Рѣпнева, а по службѣ Божôй выголосивъ о. Дольницкій краснорѣчиву проповѣдь, въ котрôй представивъ заслуги Маркіяна около нашого народного воскресеня и теплыми словами загрѣвъ всѣхъ зôбраныхъ до працѣ на нивѣ народнôй въ напрямѣ, якій намъ указавъ пок. Маркіянъ. Вôдтакъ вôдправлено парастасъ, до котрого окрôмъ згаданыхъ трехъ священикôвъ станули ще Впр. о. деканъ Сохацкій зъ Стоянова, оо. Авдыковскій зъ Оглядова, Кордуба зъ Сушна, Петрушевичь зъ Полового, Питликъ зъ Добротвора. Прибули также оо. Бѣлевичь зъ Полоничнои, Бородієвичь зъ Якимова, Гарухъ зъ Грибовои и вôдпоручникъ головного выдѣлу товариства „Просвѣта“ п. Олександеръ Барвѣньскій. По богослуженю удались всѣ на першû загальнû зборы філіѣ каменецкои. Саля уряду громадского була за тѣсна, щобы всѣхъ помѣстити, тожь многû мусѣли прислухувати ся зъ бôчныхъ комнатъ або зъ сѣней. Салю заповнили переважно селяне и мѣщане, а окрôмъ священикôвъ и свѣтскихъ людей бачили мы также кôлька женщинъ, що прибули на зборы.

Зборы вôдкрывъ парохъ мѣсцевый о. Цегельскій, котрый разомъ зъ судьєю п. Л. Герасимовичемъ найбôльше заходили ся коло заснованя філіѣ въ Камѣнцѣ. Представивши правительственного комісаря п. Бернацкого и вôдпоручника ґоловного выдѣлу „Просвѣты“, п. Барвѣньского, указавъ о. Цегельскій въ довшôй промовѣ на те, длячого именно той день передъ роковинами смерти М. Шашкевича выбрали яко день почину великого дѣла просвѣтного, длячого всю роботу нашу просвѣтну вяжемо зъ именемъ Маркіяна, выказавъ заслуги першого просвѣтителя галицкои Руси и єго товаришѣвъ та заохочувавъ всѣхъ, щобы горнули ся до науки и просвѣты, для котрои теперь въ Камѣнцѣ має утворити ся огнище. Пôдъ конець о. Цегельскій внѣсъ многолѣтє Єго Вел. Цѣсареви, котре зôбранû вôдспѣвали, а вôдтакъ предложивъ на тымчасового предсѣдателя о. декана Сохацкого, на що зборы згодили ся. Предсѣдатель, покликавши двохъ секретарѣвъ, удѣливъ голосу п. Барвѣньскому яко вôдпоручникови головного выдѣлу „Просвѣты“.

П. Барвѣньскій повитавъ зôбраныхъ именемъ головного выдѣлу щиро-рускимъ помагай-Богъ до задуманого дѣла и заявивъ щиру подяку патріотамъ, котрû позаходили ся коло заснованя філіѣ, именножь Впр. о. Цегельскому и судіи п. Л. Герасимовичеви, якъ и зôбранымъ, що не жалували свого труду и такъ численно приспѣли на се велике торжество народне. Вказавши на те, що повѣтъ каменецкій може славити ся на всю Русь, що въ єго границяхъ спочивають дорогû останки першого свѣточа Руси, Маркіяна, розповѣвъ зôбранымъ, якû то перепоны и ворогованя мусѣвъ пок. Маркіянъ поборювати, якû докоры зносити вôдъ своихъ людей за те тôлько, що поваживъ ся пустити въ свѣтъ першу книжку написану чисто народною рускою мовою. Якъ Маркіянъ не упавъ духомъ, такъ и мы повиннû на него глядѣти якъ на нашъ взôръ и нѣякимъ злобнымъ ворогованємъ нашихъ противникôвъ не дати ся залякати. Опôсля выказавъ бесѣдникъ, якъ въ 25 лѣтъ по смерти Маркіяна зôбралась громадка молодыхъ людей, котрû пôдняли на ново гадку Маркіяна и дали починъ до заснованя „Просвѣты“. Пояснивши вôдтакъ цѣль и задачу філіѣ „Просвѣты“ на основѣ статутôвъ, заохочувавъ єѣ членôвъ, щобъ засновували въ кождôмъ селѣ читальнѣ „Просвѣты“, крамницѣ, касы позичковû и шпихлѣрѣ, спôлки господарско-промысловû, у всѣхъ потребахъ вôдносились о пораду и пôдмогу або до головного выдѣлу „Просвѣты“ або до своєи філіѣ.

Опôсля приступлено до выбору выдѣлу, въ котрôмъ взяло участь 74 членôвъ. До выдѣлу, котрый заразъ потôмъ уконститовавъ ся, выбранû: о. Михаилъ Цегельскій зъ Камѣнки яко голова, п. Левъ Герасимовичь ц. к. адъюнктъ суду пов. въ Камѣнцѣ, заступникомъ головы, п. Стецькôвъ учитель въ Камѣнцѣ секретаремъ, о. Ом. Дольницкій зъ Рѣпнева контрольоромъ, о Бардинъ зъ Ланôвъ касієромъ, п. Скоплякъ мѣщанинъ зъ Камѣнки и о. Петрушевичь зъ Полового. Заступниками выбранû пп. Редка помѣщикъ зъ Полевого, Обертасъ учитель зъ Станина и Головчукъ господарь зъ Сушна.

Пôдчасъ скрутиніѣ и уконституованя выдѣлу філіѣ въ прилеглôй комнатѣ, п. Барвѣньскій въ майже цѣлогодиннôй промовѣ представивъ справу заведеня новои валюты, выказавъ єѣ цѣль и значѣне а заразомъ остерѣгъ зôбраныхъ, щобъ не давали ся при той змѣнѣ обаламучувати и вызыскувати лукавымъ спекулянтамъ и щобъ остерѣгали также своихъ сусѣдôвъ и знакомыхъ. При тôй нагодѣ вручивъ п. Барвѣньскій выдѣлови філіѣ на нове господарство книжки для дѣловодства яко даръ вôдъ головного выдѣлу, а вôдъ себе 12 томôвъ „Рускои Историчнои Бібліотеки“ въ оправѣ яко засновокъ бібліотеки філіѣ каменецкои.

Ново-выбраный голова о. М. Цегельскій занявъ опôсля мѣсце предсѣдателя и въ горячôй промовѣ подякувавъ всѣмъ участникамъ зборôвъ за ихъ трудъ и заохочувавъ ихъ, щобы живо взяли ся до дѣла просвѣтного, засновували читальнѣ „Просвѣты“ и всѣ горнули ся въ члены товариства. Закрываючи вôдтакъ зборы, запросивъ зôбраныхъ на скромну перекуску. Посередъ зôбраныхъ селянъ и мѣщанъ забравъ ще разъ голосъ п. Барвѣньскій и звернувъ увагу, що при нагодѣ сего торжества треба подумати о сповненю патріотичного обовязку, котрый тяжить на Русинахъ, именно, що доси ще не перенесено мощей пок. Маркіяна Шашкевича до окремои могилы и не поставлено на нѣй памятника.

терену, розложилось зѣле и цвѣты, приглядаючись сонечку тôльки крôзь малû вôконечка межи галузємъ. Ту скромна а запашна меліса, червоный горошокъ, хмѣль, обвиваючій приязно дерево, поки єго не зсушить; самъ маленькій, але зъ сильнымъ, далекимъ запахомъ и тысячѣ незнаныхъ а гарныхъ рослинъ — все то тиснулось одно попри друге, якъ Божій нарôдъ тисне ся на Божôмъ свѣтѣ:

Въ глубинѣ яру стоявъ скромный домикъ, вкритый деревами, охороненый стѣною прогалины. Два кривû вôдвѣчнû дубы зъ пнями, оброслыми мохомъ, мовь аксамітомъ, розводили надъ нимъ своє опѣкунче галузє. Вôдъ пôвночи сѣрû утесы скалъ, выстаючû ту и тамъ, покрывали ся также мхами, а середъ нихъ росли молодû деревця и корчѣ, котрыхъ зерно занесли вѣтры на утесы и котрыхъ пôдрослый пеньокъ могли вѣтры также вырвати. Потôкъ, що зъ помѣжь скалъ ледви плывъ тоненькою срѣблистою течѣєю, спадавъ у вымыте корыто, котре, видко, тому кôлька тыжнѣвъ було ширше, якъ теперь, бо пообрыванû єго глинкованû боки ще не мали часу порости травами. На право при домику стоявъ ще й другій домикъ пôдъ соломяною стрѣхою; оба окружавъ садокъ и пасѣка, загороджена плотомъ зъ пнѣвъ и галузя, що даремно силували сь зъ весною вôджити и даремно выпускали зелене листе.

Въ глубинѣ поза домомъ у скалы, въ котрôй видко було глубоку печеру, оброслу у входу хмельомъ, стоявъ розлогій самотный дубъ: пôдъ нимъ мовь бы нарокомъ кинена сѣра скала була выгôдною лавою до сидженя.

Высше на горѣ свѣтивъ въ промѣняхъ заходячого сонця хрестъ, збитый зъ двохъ дубовыхъ простыхъ бальковъ, пристроєный сухимъ тернємъ; знамя Боже, знамя, що на пустини заповѣдає чоловѣка, поселившого ся ту въ имя суспôльности.

Пôдъ тымъ хрестомъ, на скалистôмъ утесѣ, недалеко потока, сидѣвъ той молодый чоловѣкъ въ задумѣ, спозираючи на стѣны зеленѣючого яру, въ котрôмъ мешкавъ. Лице єго зъ ясною бородою, мужеске, поважне, гарне, було заразомъ и сумне; але сумъ той не бувъ случайный, не хвилевый, не нагальный, а здававъ ся давнымъ, неначе услôвємъ житя. Синû очи навыкли вже були плывати въ слезѣ, замыкати ся зô слезою, отвирати ся щоденною слезою и уста усмѣхненû лагôдно, говорили своимъ мовчанємъ: не для мене свѣтъ, а таки я люблю єго! — На чолѣ висѣла хмара, занавѣса давного а незагоєного болю. Одежа того чоловѣка була проста, а таки въ нѣй було єму гарно и до лиця. Мавъ на собѣ лѣтну опанчу, сѣру сорочку, червоный поясъ, а зъ пôдъ полотняноѝ шапочки показувалось зрѣдѣле трохи, ясне єго волосє. Груди обпаленû, зле закрытû сорочкою, холодивъ вечѣрный вѣтеръ. Але вôнъ єго не чувъ: задуманый дививъ ся, дививъ ся видко на иншій свѣтъ, на иншій часъ, въ далеку невидиму сторону, дививъ ся серцемъ, а очи притôмъ єму не служили. И въ задумѣ вôдъ години майже вôнъ не порушивъ ся, не задрожавъ, не прижмуривъ ока, сидѣвъ мовь камѣнь; такъ десь душа вôдъ тѣла вôдбѣгла. Думавъ такъ, якъ думаєсь на весну въ самôтный весняный вечѣръ: о молодшихъ лѣтахъ, о безповоротнôй минувшинѣ, котрои лише тѣнь маяла єму зъ далека, прощаючись зъ нимъ — на вѣки.

Тû останки житя — думавъ въ дусѣ — не до мене они вже належать, а до людей; моихъ було лишь кôлька хвиль, на що менѣ по нихъ здались останки? При тамтыхъ все сѣре, камѣнне, холодне, мовь той камѣнь, на котрôмъ сиджу. Я мовь зголоднѣлый гôсть на пирѣ, що дадуть єму спершу присмакъ, а потôмъ зъ кождою стравою єго оминають. Вôнъ дивить ся, чекає, выглядає даремно — а ту вже черга на другихъ. Бо й обманливежь то житє людске! Стôльки обѣцює, а тû цвѣты обѣтнинь першій приморозокъ зварить и они гинуть безъ слѣду. Отже будьмо деревомъ, що не дає овочѣвъ, а таки вырôсши може на щось придатись: на будову для чоловѣка, на охорону для птичихъ гнѣздъ — жиймо для другихъ, жиймо для людей!

(Дальше буде).

Предложивъ отже, щобы выдѣлъ филіѣ занявъ ся тою справою, и жертвувавъ на ту цѣль вôдъ себе 10 зр., а присутнѝ священики и селяне зложили ще 16 зр. на руки головы филіѣ. Гадку сю принято зъ одушевленемъ, а выдѣлъ филіѣ займе ся нею, щобы перевести єѣ въ жите въ 50-тѝ роковины смерти Маркіяна.

Переглядъ политичный.

У Вѣдни стоять теперь на порядку дневнôмъ лишь бісмарковскѝ торжества и пригоды пôдчасъ нихъ, а вѣденьска праса переповнена справозданями о нихъ. Въ доповненю до вѣстей про приѣздъ кн. до Вѣдня мусимо додати, що середъ товпы, котра его витала, були й оклики: „Най жиє Шенереръ! Прочь зъ жидами“! Коли кн. Бісмаркъ ѣхавъ вчера на вѣнчане свого сына до церкви, кинувъ ему якійсь челядникъ слюсарскій якусь пачку до повоза, що дало причину до поголоски о якôмсь замаху на кн. Бісмарка. Припускають, що той челядникъ бувъ неспôвна розуму и его вôддано до шпиталю. Пôдчасъ весѣльного пира выголосивъ кн. Бісмаркъ тоастъ зъ симпатіями для Австро-Угорщины и тридержавного союза.

Standard доносить, що царь Александеръ не поѣде вже сего року до Варшавы лишь на Кримъ. — Кураторъ варшавского округа школьного Апухтинъ, має уступити зъ своєѣ посады задля лихого стану здоровля.

Зъ Бѣлграду доносять до Köln. Ztg., що передъ выборомъ нового реґента на мѣсце помершого Протича, має бути розвязана скупштина и розписанѝ новѝ выборы.

Новинки.

Львôвъ дня 22 червня.

— **Громадѣ Журовъ**, въ повѣтѣ рогатиньскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги на будову церкви.

— **Є. Ексц. Митрополитъ Сембратовичъ** выѣхавъ передвчера на лѣтный побутъ до Пôдлютого коло Перегиньска, звôдки поверне имовѣрно передъ Спасомъ.

— **Именованя.** П. Намѣстникъ именувавъ практиканта концептового львôвскои ц. к. Дирекціѣ поліціѣ, Рудольфа Рапля, судовыхъ авскультантôвъ: Якова Лысаковского зъ Бережанъ и Омеляна Чеслава Бурдовича зъ Самбора, а также ц. к. асистента почтового Стефана Сѣнкевича зô Львова — провізоричными ц. к. концепістами поліціѣ въ етатѣ ц. к. Дирекціѣ поліціѣ у Львовѣ. Дальше именувавъ П. Намѣстникъ практиканта концептового Кароля Штібера зъ Босны, провізоричнымъ концепістомъ поліціѣ въ Краковѣ. — Рôвночасно призначивъ провізоричныхъ комісарѣвъ львôвскои поліціѣ: Антона Завалкевича до службы при ц. к. Староствѣ въ Ярославѣ, Тадея Матковского до службы при ц. к. комісаріятѣ поліціѣ въ Перемышли, а концепіста Стефана Сѣнкевича до службы при ц. к. комісаріятѣ поліціѣ въ Бродахъ. — Професоръ ґімназіѣ Францъ-Іосифа у Львовѣ дръ Премиславъ Нѣментовскій именованый директоромъ ґімназіѣ въ Золочевѣ. — Комісарь почтовый Іосифъ Иґель именованый секретаремъ почтовымъ у Львовѣ.

— **Загальнѝ зборы** членôвъ „Института руского для дѣвчатъ въ Перемышли“ вôдбудуть ся дня 30 червня с. р. о годинѣ 2-ôй по полудни въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“. Порядокъ дневный: 1. О 8 годинѣ богослуженє за упокôй усопшихъ членôвъ и добродѣѣвъ. 2. О 2 годинѣ по полудни отворенє зôбраня и вôдчитанє поротоколу. 3. Справозданє выдѣлу, касієра и комісіѣ люстраційнои. 4. Выбôръ выдѣлу. 5. Предложенє плянôвъ будовы и науки для института. 6. Внесеня и интерпеляціѣ.

— **Ц. к. комісія испытова** для учителѣвъ ручныхъ робôтъ школъ народныхъ въ Станиславовѣ подає симъ до вѣдомости, що испытъ зачне ся сего року дня 7 липня о годинѣ 8 зрана, въ будынку ц. к. семинаріѣ учительскои.

— **Загальнѝ зборы охотничои сторожи огневои „Соколъ“ въ Купчинцяхъ** вôдбули ся 12 с. м. Закимъ подамо обширнѣйше справозданє изъ сихъ зборôвъ, зазначимо лишь коротко, що пожиточне се товариство мало въ 1891 р. 61 дѣйстныхъ членôвъ, зъ котрыхъ однакожь 9 выступило, 4 асентировано а оденъ померъ; спомагаючихъ членôвъ було 34 а зазначити годить ся, що мѣжь тыми було и чотирохъ жидôвъ. Молоде се товариство заразъ въ першôмъ роцѣ ставало 7 разôвъ до ратованя въ огни, а то якъ въ своѣй громадѣ такъ и въ сусѣдныхъ. Наконецъ мусимо зъ признанємъ для выдѣлу сего товариства пôднести, що прислане намъ справозданє изъ загальныхъ зборôвъ єсть такъ фахово, переглядно и красно уложене, якъ то рѣдко лучає ся у нашихъ якихъ небудь взагалѣ краєвыхъ товариствъ: жаль намъ лишь, що задля малого обєму нашои часописи не будемо могли помѣстити его въ цѣлôй основѣ.

— **Испытъ зрѣлости** въ ґімназіи въ Сяноцѣ зложили въ часѣ вôдъ 13 до 18 червня слѣдуючѝ абітурієнты: Зъ вôдзначенємъ: Дѣдичь Войтѣхъ, Фльоріянъ Остапъ, Войтовичъ Осипъ; въ добрымъ успѣхомъ: Бочаръ Остапъ, Хлопецкій Тадей, Цюпка Володиславъ, Тінцбурґъ Овія, Ильницкій Володиславъ, Гралиньскій Филементій, Крупскій Петро, Кречовскій Мечиславъ, Лодыньскій Володимиръ, Манґъ Осипъ, Поцъ Кароль, Опольскій Иванъ, Петркевичъ Леопольдъ, Плахетко Тадей, Рамеръ Соломонъ, Седлечка Михайло, Щербатюкъ Василь, Щирба Методій, Витошиньскій Романъ. Три дôстали т. зв. поправку, одного репробовано на рôкъ, а 4 безъ речинця.

— **Ц. к. Дирекція руху зелѣзниць державныхъ** у Львовѣ подає до вѣдомости, що почавши вôдъ 1 липня до 15 вересня с. р., будуть переходити на шляху помежи Стрыємъ а Сколємъ, крôмъ дотеперь истнуючихъ поѣздôвъ особовыхъ, ще два поѣзды мѣшанѝ ч. 1780 и 1791, котрѝ лучать ся зъ поѣздами особовыми ч. 1718 и 1717 до Львова и зô Львова. Поѣздъ ч. 1780 вôдходить зô Сколього о 9 год. 37 м. передъ полуднемъ, а приходить до Стрыя о 11 г. 30 м. передъ полуднемъ, поѣздъ ч. 1791 вôдходить зô Стрыя о 12 г. 30 м. по полудни, а приходить до Сколього о 2 г. 36 м. по полудни. Часъ поданый после годинника середно-европейского.

— **Перемыска каса ощадности** роздала на внесенє п. Ґамского значнѝ сумы зъ чистого зыску за 1891 р. на цѣли публичнѝ. Мѣжь иншими жертвувала и рускôй бурсѣ им. св. Николая въ Перемышли 450 зр. Красный се примѣръ и для иншихъ того рода институцій въ краю!

— **Крадѣжь актôвъ**. Пôдчасъ переношеня бюръ ц. к. Дирекціѣ руху зелѣзниць державныхъ зъ будынку при ул. Третого Мая на дворець, выкрадено 50 звязокъ актôвъ выкупна ґрунтôвъ пôдъ зелѣзницю Архікн. Альбрехта (переважно друкованѝ контракты), котрѝ мабуть продано на папѣръ до завиваня. Дирекція руху вызначила 50 зр. нагороды тому, хто бы выкрывъ виновника, або показавъ мѣсце, де бы тѝ акты можна було вôднайти.

— **Розвязанє радъ громадскихъ.** По переведеню люстраціѣ урядникомъ Выдѣлу краєвого въ Закопанôмъ показавъ ся въ тамошнôй радѣ громадскôй великій неладъ въ наслѣдокъ чого ц. к. Намѣстництво на предложенє Выдѣлу краєвого розвязало раду громадску а обовязки начальника громады поручило концептовому адъюнктови Выдѣлу краєвого п. Швормови. Зарядъ громады буде ся складати зъ 6 членôвъ пôдъ проводомъ п. Шворма; оденъ зъ членôвъ заряду буде заступникомъ начальника а два другѝ будуть асесорами. Якъ зачувати, має подôбна судьба стрѣтити и мѣсто Тернопôль, де мавъ показати ся великій неладъ въ зарядѣ громадскôмъ особливо же въ фондѣ пропінаційнôмъ. Дотеперѣшный бурмістръ тернопôльскôй п. Козьминьскій зрезигнувавъ зъ свего уряду.

— **50-лѣтній ювилей священьства** обходивъ дня 14 с. м. почетный крилошанинъ парохъ въ Сернахъ, мостиского деканату, о. Ник. Назаревичь. Въ день ювилею прийшла зъ Риму депеша зъ вѣсткою, що Папа именувавъ ювилата папскимъ шамбеляномъ; рôвночасно Преосв. епископъ Пелешъ именувавъ его радникомъ. Кромѣ того одержавъ ювилятъ поздоровленя вôдъ Є. Е. Митрополита Сембратовича, Исаковича, епископа Гриневецкого и богато свѣтскихъ особъ.

— **Испытъ въ дѣвочôмъ институтѣ СС. Василіянокъ** у Львовѣ вôдбувъ ся минувшои недѣлѣ замѣсть 29 с. м., бо Є. Е. Митрополитъ мавъ выѣхати на довгій часъ до Пôдлютого. На испытѣ було богато гостей.

— **Кандидаты лѣсничо-господарского званя,** котрѝ намѣряють сего року приступити до испыту на самостôйныхъ господарѣвъ лѣсныхъ або на помôчникôвъ въ службѣ лѣснôй охороннôй и технічнôй, мають свои поданя осмотренѝ приписаными свѣдоцтвами внести до дня 31 липня.

— **Жертвы громôвъ**. Въ селѣ Сироница въ сянôцкôмъ, грôмъ убивъ вола въ плузѣ а орача заголомшивъ. Въ Посадѣ яслискôй грôмъ убивъ 22-лѣтного паробка и спаливъ кôлька будынкôвъ. Въ Рымановѣ налякавъ грôмъ конѣ при возѣ, они сполошились и убили жида. Въ Короснѣ впавъ грôмъ коминомъ въ хату мѣщанина и тутъ убивъ господиню.

— **Старинный скарбъ** выкопавъ въ першихъ дняхъ мѣсяця мая зъ грядки въ огородѣ въ селѣ Корсовѣ повѣта бродского, селянинъ Стефанъ Завуля. Въ стариннôмъ горшку мѣстилось 700 штукъ дрôбныхъ срѣбныхъ монетъ (величины якъ нинѣшнѝ австрійскѝ 10 и 20 кр.) и 90 штукъ такои величины, якъ нинѣшный австрійскій ґульденъ. Монеты сягали вôдъ 1546 до 1449 року. Завуля пôславъ тѝ монеты до Львова и тутъ ихъ урядъ перетопивъ на срѣбло, а властителеви заплативъ грôшми кôлькадесять зр.

— **Хитрыхъ пачкарѣвъ** зловлено сими днями на французско-бельґійскôй граници, що нѣбы то перевозили зъ Бельґіѣ до Франціѣ почтовыхъ голубôвъ въ довгихъ а плоскихъ кошахъ. Оденъ зъ урядникôвъ на коморѣ зацѣкавленый птицями, заглянувъ до коша; дивить ся, а тамъ тѝ голубы все кивають ся, та кивають ся на оденъ ладъ. Се зацѣкавило его ще бôльше. Вôнъ казавъ отворити кошикъ. Въ тôй хвили злетѣло въ гору кôлька голубôвъ, але прочѝ лишились таки на мѣсци. Показало ся, що то були штучно выробленѝ голубы, осадженѝ на пружинахъ, и черезъ то кивали ся якъ живѝ. Въ голубахъ тыхъ були укрытѝ цѣннѝ коронки, за котрѝ на граници платить ся дуже велике мыто.

Штука, наука и література.

„Гомерова Одиссея“ въ перекладѣ Петра Байды гексаметромъ на мову украиньско-руску, выдана редакцією „Правды“ въ двохъ томахъ. Першій томъ вийшовъ въ роцѣ 1890 (обôймає XVI + 161 сторôнъ бôльшои вôсѣмки и коштує 1 зр. 20 кр.), другій вийшовъ теперь (обôймає 157 сторôнъ и коштує 1 зр.). Перекладчикъ „Одиссеѣ“ Петро Байда (псевдонімъ Петра Нѣщиньского) присвятивъ свой довголѣтный трудъ перекладу „Одиссеѣ“ памяти историка Миколы Костомарова. Перекладъ читає ся зъ великою приятностію. Нѣщиньскій знаный уже зъ перекладу Софоклевои „Антіґоны“, добре знає языкъ грецкій (древній и новочасный), добре знає и языкъ руско-украиньскій, то й може вѣрно, легко та зручно вôддавати въ перекладѣ гадки первотвору. При тôмъ въ перекладѣ не слѣдно чудныхъ слôвъ кованыхъ, якѝ неразъ лучають ся у перекладчикôвъ-Украинцѣвъ.

У „Вступнôмъ словѣ вôдъ выдавництва“ перекладу „Одиссеѣ“ справедливо пôднесено, що той перекладъ — рѣчь дуже важна для нашого письменьства, дуже значне національне придбанє. Переклады ґеніяльныхъ творôвъ — се великій и вельми потрѣбный привôдъ до духового розвитку народу и мовы. Той нарôдъ, що спомôгъ ся перекласти на власну мову творы великихъ ґеніѣвъ, вже тымъ самымъ и найпевнѣйше доводить, що має не тôлько право, але й змогу на самостôйный розвитокъ духовый.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 22 червня. Ґр Гербертъ Бісмаркъ зъ женою ґрафинею Гойошъ, выѣхавъ вчера черезъ Инсбрукъ до Швайцаріѣ. Кн. Бісмаркъ має нинѣ по полудни вôдъѣхати всхôднымъ поѣздомъ експресовымъ.

Букарештъ 22 червня. Димитрій Братіяно, голова партіѣ ліберальнои, братъ Ивана Братіяна, померъ вчера въ 74-ôмъ роцѣ житя.

Берлинъ 22 червня. По вчерашнôй парадѣ оголосивъ цѣсарь заручины пруской княгинѣ Маргариты зъ кн. Фридрихомъ Каролемъ гескимъ, сыномъ помершого кн. Фридриха геского.

Парижъ 22 червня. Равашоль станувъ вчера передъ судомъ въ Монбрісонъ, яко обжалованый о пять убийствъ; вôнъ признае ся лишь до одного. До розправы завзвано 50 свѣдкôвъ, мѣжь тыми брата и сестру Равашоля.

Брукселя 22 червня. Тѣснѣйшѝ выборы выпали по найбôльшôй части въ користь лібералôвъ, такъ, що палата послôвъ буде теперь складати ся зъ 92 клерикалôвъ и 60 лібералôвъ, а сенатъ зъ 46 клерикалôвъ и 30 лібералôвъ.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ.

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ") якъ для „Народнои Часописи" такъ такожъ для „Ґазеты Львôвскои" принимає лишь „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ" ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ" буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ") якъ для „Народнои Часописи" такъ такожъ для „Ґазеты Львôвскои" вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона.

Дра Фридриха Ленґіля

БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця переробленый на бальсамъ, набирає вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлює ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стає свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжує морщины на лици и вôспôвку и надає ему краску молодости; шкôрѣ надає вôнъ бѣлôсть, делікатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усторонює веснѣвки, родимѝ плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1-50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

Найчистѣйшій спірітусъ,

найлѣпшій

румы, горѣлки, розолісы, лікеры и пр.

въ Цѣс. кор. привілійованôй

Рафінеріи спірітусу, фабрицѣ руму, лікерôвъ и оцту

Юліюша Міколяша

у Львовѣ. 72

8

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

4½% на рôкъ.

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ — денна продажь 50.000 К°

Пôдроблюванє забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ лакôтками, такожъ по цукорняхъ.

Штучнѝ 73

зубы и щоки

пôсля найновѣйшого системы американьского въ каучуку, золотѣ и целюльоідѣ, якъ такожъ всякѝ направы зубôвъ и то дешево, навѣть на раты споруджає ателіє дентистично-технічне

Б. БЕРІЕРА

у Львовѣ ул. Кароля Людвика ч. 5. дôмъ Всм. п. Штроменґера.

✠ МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ ✠

4 (найновѣйше) выданє

16 елегантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новѝ, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.